

תת"ע (באר שבע) 12717-02-25 - מדינת ישראל נ' מחמד אל אעסם

תת"ע (באר-שבע) 12717-02-25 - מדינת ישראל נ' מחמד אל אעסם-שבע

תת"ע (באר-שבע) 12717-02-25

מדינת ישראל

נגד

מחמד אל אעסם

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[04.06.2025]

כב' השופט הבכיר, אלון אופיר

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם. הנאשם זומן למשפטו כדין באופן בו זימון למשפטו נמסר לו ידנית ע"י השוטר ובכל זאת בחר לא להתייצב לדיון.

על ענייננו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב].

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התייצב נאשם שזומן כדין יהיה על המבקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את היכולת להתייצב או להגיש בקשת דחייה מנומקת מבעוד מועד.

לטענת המבקש הוא סבר כי עורך דינו, אשר מייצגו בתיקים אחרים, יתייצב לדיון בתיק זה.

עובדתית בתיק זה נסרק ייפי כח רק לאחר כשבועיים מיום הדיון ולא בסמוך לדיון, מה גם שככל ושכר המבקש ייצוג טרם הדיון, איש לא שחרר אותו עצמו מחובת התייצבות, שכן היה על המבקש להתייצב לדיון האמור והוא בחר שלא להגיע.

לחליפין, ובשאלת עיוות הדין שיש לבחון בבקשות מסוג זה, לא הראה המבקש בכל דרך כי נגרם לו עיוות דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט לא בנוגע לעצם ההרשעה ולא ביחס לענישה שנגזרה.

העלאת טענה כללית של כפירה בעבירה שיוחסה למבקש אינה מהווה ראיה לעיוות דין שלכאורה נגרם לו.

אין בענישה שנגזרה משום חריגה ממתחם העונש הרלוונטי לעבירה שבוצעה בנסיבותיה.

הבקשה אינה עומדת בתנאי המבחנים שנקבעו בפסיקה לצורך ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם.

בנסיבות אלה, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' סיוון תשפ"ה, 04 יוני 2025, בהעדר הצדדים.